

בולעטין # 106 - תמוז תשל"א לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

הכתב והקבלה על בראשית פרק מב פסוק ט

(ט) ויזכר יוסף את החלמות. מאמר זה עם שאלתו ותשובתו אליו נראה כמותר ואין להם המשך, ונראה כמ"ש הגר"א כי הסבה שא"ל מרגלים אתם, מחמת שבאו עשרה יחד כולם גבורים בעלי קומה, ואם לשבר אוכל היאך אתרמו יחד, והשיבו לא אדוני וגו' ותשובה לשאלתך כולנו בני איש וגו' ולכך אנו שוים בגבורה וביופי וקומה ונתוועדנו יחד, וא"ל לא כי וגו' שזה הוא שקר שאחד יוליד עשרה כלם גבורים, והשיבו אל תתמה על זה ששנים עשר היינו, והמופת על זה שהקטן עוד בבית אבינו כצורתינו וגבורתינו, ולכך א"ל בזאת תבחנו, וכוונתו לא היתה ח"ו לצערם וכ"ש לצער אביו על חנם, אלא שידע שע"כ יתקיימו החלומות כסדר, ולא רצה לעבור על רצון הש"י, וחלום הראשון היה קמה אלומתי, והשיבו לו המלוך תמלוך המשל תמשול, ר"ל א' המלוכה וב' שיפלו בידו כדרך האסור, קמה אלומתי על המלוכה, והנה תסובינה וגו' הוא על הממשלה, ואח"כ החלום השני, והנה אכן נתקיימה המלוכה, ואח"כ ויאסור אותו במשמר הרי הממשלה, אבל עדיין בבנימין לא נתקיים, לכך הכריחם להביא את בנימין כדי שאח"כ יוכל להודיע לאביו תיכף, וכשהביאו אותו והשתחוו לפניו בדבר הגביע לקח גם אותו לעבד, ולכך אמר הוא יהיה לי עבד ואתם עלו וגו', ואח"כ התודע להם ובאו עם אביו אז נתקיים החלום השני, ולכן הקדימה התורה ויזכור יוסף את החלומות, להודיע שכל מה שעשה לא עשה אלא מרוב צדקתו שיקוימו החלומות שלא להתנהג הפך רצון וגזירת עליון, וזהו כלל התורה. וז"ל רל"ש כל מעשי יוסף ומעלליו עם אחיו בצדקתו עשה לכבוד אביו וכל ביתו, כי כאשר ראה שהשם נשאו להיות אדון על כל

מצרים מזה ידע כי כל שאר דברי חלומי יתקיימו אודות אביו ואחיו, ויצר לו מאוד לראות את אביו להשתחוות לפני בנו וכן אחיו יכרעו לפניו, לכן סבב מסבות להצילם מבושת וכלימה זו, התנכר אליהם בל יבושו כי ישתחוו למושל ארץ הנכרי בעיניהם, ודבר אתם קשות למען יאמינו בכל לב כי נכרי הוא, ויסבב בתחבולות להוריד את בנימין והוסיף להתעולל בצדק עד כי גמר אומר הוא יהיה לי עבד ואתם עלו וגו' כי אמר עתה ירד גם אבי להציל בן יקירו מיד עושקו וכרגע יבא וישתחוה למושל נכרי בעיניו, אז אתודע לכולם, והיה כל אשר נעשה כחלום מהקיץ יהיה ולא יבושו עוד לעולם, אך כדבר יהודה רתת לאמר והיה כראותו וגו' והורידו עבדיך את שיבת וגו' לא עצר כח עוד והתודע:

אשר חלם להם. עליהם (רש"י) ונראה שבכונה אה"כ להם לא עליהם, כי בחלומות יוסף היו שני עינים הפוכים זה מזה הא' מעלת יוסף להתרומם ולהיות שר ומושל. הב' שפלות האחים להיות נכנעים תחת יד מושל עליהם, ואם היה אומר שזכר יוסף את חלומותיו אשר חלם עליהם היו משמעותו דמלבד שהעלה בזכרוננו שפלות אחיו אף גם במעלתו עליהם השתעשע לזכור, לכן השמיט הכתוב מלת עליהם ואמר חלם להם, להם כלומר מהם, כמו לא יבוא להם בקהל ד' שטעמו מהם, להורות שלא העלה במחשבתו רק ענין החלום הנוגע לאחיו שהם צריכים להיות נכנעים תחת יד אחד וכדי לקיים מראה הנבואית שבחלומי ענין הכנעתם היה יוסף משתדל, כי טוב יותר שהכנעתם תהיה תחת ידו ולא יהיו נכנעים תחת יד אחרים אשר ירדה אותם בפרך, אמנם ענין החלום הנוגע אל עצמו להיותו הוא שר ומושל עליהם זה הרחיק מלזכרו במחשבתו, ולא העלה ממנו כלל על רעיונותיו, והודיע הכתוב בזה מעלת יוסף שלא היה רוצה להשתעשע להתכבד בקלון אחיו כי חלילה לו לאותו צדיק להיות נכוה באש רדיפת הכבוד, ולזה לא אה"כ ויזכור יוסף את חלומותיו עליהם אבל הוסיף לאמר אשר חלם להם, להורות מעלת יוסף וצדקתו:

מרגלים אתם. כיון שהוא לא שאל אלא מאין באתם היה להם להשיב מארץ כנען לבד, והם הוסיפו לומר לשבר אוכל כאלו הם שוללים ענין אחר, לכן מצא בדבריהם מקום להעליל עליהם. אמנם העליל עליהם היותם מרגלים דוקא ולא עלילת גנבה וכדומה, כדי שלא יהיה להם מקום לפשפש אחריו לידע מי הוא אבל אתה כאשר נחשבים למרגלים, היו יראים לשאול על שם אדון הארץ כי בזה היו מחזקים את החשד היותם מרגלים ומחפשים לדעת הנסתרות והנעלמות שבמדינה (ר"י אדרב"י):

ערות הארץ. ערש"י וא"ת בידקא דארעא, דעתו כרשב"ם שפירש פרצות הארץ. ול"נ דיותר נכון לפרשו לשון חורבה ושממה כמו ערו ערו (תהלים קל"ז) כמ"ש רש"י שם, וכן ערות ערות יסוד (חבקוק ג') וכן ערי' תעור קשתך (שם) לרוו"ה, וטעמו באתם לראות באיזה אופן יוכל האויב להחריב את הארץ. ויב"ע תרגם ערות הארץ ערית מטעיית ארעא. תרגום אשה זונה אתתא מטעיא (אמור כ"א ז') נראה כוונתו למה שאמרו ברבה דשלשה ימים הראשונים טרם בוא האחים ליוסף היו הולכים בשוקי זונות אולי נמכר יוסף לקובא להיותו יפה תואר ויפדוהו משם. וזה היה נודע ליוסף על ידי שוער העיר יעו"ש. ומזה מצא יוסף מקום לקרותם בשם מרגלים כי בבתי הקדשים שגדולי העיר מצויים שם בנקל יוכל להתודעות ממסתרי העיר והמדינה במרגלים דיהושע נאמר וילכו ויבואו בית אשה זונה ושמה רחב, עי' זבחים קט"ז ב':

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)